

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Regni Gallici Libertas adversus nova rescripta probatur testimonio Odonis Burgundiae Ducis. Crucesignatos in tuitionem Ecclesiae Romanae suscepit Bonifacius, illisque debitorum suorum inducias dedit. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

eorum excursus ad reparanda damna civilia vel communia fieri comprobatur, hanc pari consensu volunt & definiunt habere potestatem, ut nemo infra terminum xxx. dextrorum circa Ecclesias positum quicquam rapere præsumat, nec ulli personæ nocenti aut innocenti malum ingerat, nisi cum ipso termino malefactor damnum intulerit. Hoc excommunicant sub anathemate in perpetuum.

III. Militibus autem majoribus vel minoribus hoc præcipiunt, ut ab hodie usque in Nativitatem sancti Iohannis nullus arma ferre præsumat quacunque de causa, nisi sui solutione Episcopi.

DATA PRIDIE NON. SEPTEMBRIS.

CONCILIVM TROIANVM habitum ab Urbano II. anno MXCIII.

ANNO dominicę incarnationis MXCIII. VI. Idus Martij, convenit Troje in Apulia Concilium Episcoporum ferę LXXV. Abbatum XII. Secundo itaque die, cum de quibusdam infra consanguinitatis lineam copulatis actum fuisset, tandem consentientibus omnibus hoc super eis capitulum promulgatum est.

I. Episcopi quorum diocesani sunt, eos usque in Pentecosten trina advocacione conveniant. Tunc si duo viri, vel tres, consanguinitatem iurejurando firmaverint, vel ipsimet fortę confessi fuerint, conjugia dissolvantur. Si veró neutrum contigerit; Episcopi eos per baptismum Christi, per fidem Christi, per Christi iudicium, in vera obedientia obtestentur quatinus palam faciant utrum se, sicut fama est, consanguineos recognoscant. Si negaverint; seipsis relinquendi sunt; ita tamen ut si aliud in conscientia habeant, se à liminibus Ecclesię, à corpore & sanguine Domini, à fidelium communione noverint segregatos, atque infames effectos, donec ab incesti facinore desinant. Si se iudicio Episcoporum segregaverint; si juvenes sunt, alia matrimonia contrahere non prohibeantur.

II. Si quis treviam Dei fregerit, usque tertio ad satisfactionem ab Episcopo moneatur. Quod si nec tertio satisfacere consenserit; Episcopus, vel cum Metropolitanis consilio, aut cum duobus aut uno vicinorum Episcoporum, in rebellem anathematizantem sententiam dicat, & per scripturam Episcopis circumquaque denuntiet. Sic excommunicatum Episcoporum nullus in communionem suscipiat; immo, scripturá susceptá,

sententiam quisque confirmet. Si quis aliter præsumpserit, ordinis sui periculo subjacebit. Responsum est ab omnibus, Fiat.

CAPVT XV.

Synopsis.

I. Regni Gallici Libertas adversus nova rescripta probatur testimonio Odonis Burgundię Ducis. Crucesignatus in tuitionem Ecclesię Romanę suscepit Bonifacius, illisque debitorum suorum inducias dedit. Consultus à Philippo IV. Dux Burgundię, respondit à Papa nihil decerni posse in temporalibus sine consensu Regis & procerum.

II. Hac constitutio Bonifacij non aliena erat à disciplina superioris temporis; ut patet è Concilio Clavomontano, & Lateranensi sub Callisto. Ivone, & Neubrigenfi. Hinc factum ut debitores crucem assumerent, è Tyrio. Henricus quoque Rex Anglię, ut Vasconiam ab impressione Gastonis Bearnensis liberaret.

III. Hac tutio concessa Crucesignatis, erat propagatio quadam pacis & treugię Domini. Itaque facile Principes nostri hanc curam ad se revocarunt; & Crucesignatis tuitionem suam indulserunt, è Rigordo. Mandatum Bonifacij non admissum, quia nova consuetudini contrarium.

IV. Conciliorum vel Pontificum decretis intercedendo, iurisdictioni regię cavēbant Reges. Itaque eo ipso tempore quo his de rebus Decretales forebantur, non admisso à iudicibus secularibus, etsi contra niterentur Ecclesiastici. Quod probatur ex querela Durandi Mimatensis Episcopi.

V. Plures species enumerantur è Durando, in quibus iudices seculares Decreta iurisdictioni regię adversa non admittebant; ne quis existimet superiori tantum seculo hoc à nostris tentatum.

VI. Concilij Lateranensis iudicio Comes Tolosanus patrimonio suo dejectus. Quia Regis sententia proscriptus, si de illius herese constaret. Discussa in Concilio fidei causa, eveniente conditione, ex vi decreti regię, bonis cecidit Comes Tolosanus. Contentiones inter Episcopos & magistratus, ob iurisdictionem secularem, sub Philippo Valesio; que definita tandem Edictis Regum nostrorum. De quibus tomo secundo.

NON omittendum est Odonis Burgundię Ducis testimonium, ex quo regni Gallici Libertas in rerum temporalium administratione adversus novos Romanę curię conatus asseritur. Cassanus Rex Tartarorum religionem Christianam amplexus, spem certissimam Bonifacio VII. iniecerat invadendę Syrię, & Palęstine recuperandę, quod ex parte præstitit expugnatá Syriá anno MCCC. reliquum bellum sine dubio confecturus, nisi ad res novas componendas in Persidem revocatus fuisset, teste Haytono Armenio, qui expeditioni intererat. Quamplurimi nomen dederant ad militiam illam sacram, Cruce assumpta, ab anno millesimo ducentesimo nonagesimo sexto, quos Bonifacius multis

Ap. Gratian. 16. q. 4. cap. 24. dist.

